

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ Σ.Τ.Ε ΕΚΡΙΝΕ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ΤΟ Π.Δ. 318/1994

Δικαίωση για το ΤΕΕ και έναυσμα διαλόγου για τα επαγγελματικά δικαιώματα

Επιμελεια: Αργ. Δεμερτζης, Ν. Περπερας

Δικαίωση των διαχρονικών θέσεων και παρεμβάσεων του ΤΕΕ, για την υπεράσπιση του επιστημονικού ρόλου και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών και ταυτοχρόνως καταλυτικό έναυσμα, για να καθοριστεί με διάλογο και τη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων παραγόντων, το νέο τοπίο στο χώρο των τεχνικών, για την ανάπτυξη της χώρας επ' ωφελεία όλων αποτελεί η απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που κρίνει αντισυνταγματικό το Προεδρικό Διάταγμα 318/1994.

Η απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία, όπως δημοσιοποιήθηκε στον Τύπο και αναμένεται τις επόμενες εβδομάδες να ανακινωθεί επισήμως, τελικώς κάνει αποδεκτή, με συντριπτική πλειοψηφία, την προσφυγή του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας. Ακυρώνει ως αντισυνταγματικό το Προεδρικό Διάταγμα 318/94, το οποίο είχε καθορίσει τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων ΤΕΙ, που ασχολούνται με την μελέτη, την επίβλεψη και την κατασκευή δημοσίων και ιδιωτικών έργων.

Η απόφαση της Ολομέλειας του Ανώτατου Ακυρωτικού Δικαστηρίου εκδίδεται με καθυστέρηση δέκα χρόνων, ύστερα από συνολικά 11 αναβολές της συζήτησης, που είχε προκαλέσει το υπουργείο Παιδείας, με νομικές κωλυσιεργίες. Περίοδο κατά την οποία επικράτησαν πολιτικές πελατειακής εξυπηρέτησης και εμπορίου ελπίδας, σε βάρος δεκάδων χιλιάδων σπουδαστών. Περίοδο κατά την οποία απορρυθμίζονται επαγγέλματα, παρέχεται η δυνατότητα άσκησης τους σε απόφοιτους ανεξάρτητα από το γνωστικό τους υπόβαθρο και ταυτόχρονα θεσμοθετείται η κατάργηση του ελέγχου των μελετών και κατασκευών που εκπονούν. Περίοδος που διεξήχθησαν δεκάδες δίκες ενάντια σε μηχανικούς δημοσίων υπαλλήλους που υπερασπίστηκαν τις διατάξεις του Συντάγματος, το δημόσιο όφελος και την ασφάλεια των κατασκευών.

Το σκεπτικό της απόφασης της Ολομέλειας του Σ.Τ.Ε. ενσωματώνει τη γνώμη Τμημάτων του Σ.Τ.Ε., τα οποία με αφορμή διάφορες υποθέσεις τα τρία τελευταία χρόνια έκριναν το Π.Δ. 318/1994 αντισυνταγματικό. Στην απόφαση, σύμφωνα με τα δημοσιεύματα του Τύπου, υπογραμμίζεται ότι η πλήρης επαγγελματική εξομοίωση οδηγεί σε καταστρατήγηση του Συντάγματος, που επιβάλλει τη διάκριση των ΑΕΙ από τις σχολές που παρέχουν επαγγελματική ή άλλη ειδική εκπαίδευση και που επιτρέπει την άσκηση μόνο εκείνων των επαγγελματικών θεμάτων, που βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με το περιεχόμενο και το αντικείμενο των σπουδών τους.

Το ΤΕΕ πιστεύει ότι η απόφαση της Ολομέλειας του Σ.Τ.Ε. αποτελεί τη βάση:

– Για την ευρύτερη αντιμετώπιση του θέματος των επαγγελματικών δικαιωμάτων στη χώρα μας και

– Για τη διαμόρφωση, με διάλογο και συνεργασία όλων των ενδιαφερομένων πλευρών, ενιαίας και αποτελεσματικής πολιτικής αντιμετώπισης των νέων δεδομένων που δημιουργούνται από αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στα θέματα ποιότητας και περιεχομένου σπουδών, ισοτιμιών πτυχίων και επαγγελματικών δικαιωμάτων.

Όπως έχει ήδη επισημάνει το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας (ΤΕΕ) και ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών (ΔΣΑ), η Οδηγία της ΕΕ που αναφέρεται και στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών, εάν παραμείνει στην παρούσα μορφή της, δεν υπερισχύει του Ελληνικού Συντάγματος, διότι παραβιάζει τη Συνταγματική Αρχή της ισότητας βάσει της οποίας άνισες σπουδές δεν μπορούν να οδηγούν σε ίσα επαγγελματικά δικαιώματα.

Ενόψει του Εθνικού Διαλόγου για την Παιδεία και στη βάση των εξελίξεων που διαμορφώνονται σε εγχώριο και ευρωπαϊκό επίπεδο, το ΤΕΕ θεωρεί ότι θα πρέπει να σταματήσει η διαχρονική αντιπαλότητα που καλλιεργείται στο χώρο των τεχνικών και να υπάρξει ενιαίο μέτωπο για την ανάπτυξη της χώρας επ' ωφελεία όλων. Είναι περισσότερο από ποτέ επίκαιρος και επιβεβλημένος ο διάλογος με τη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων, προκειμένου να προσδιοριστούν ρόλοι κανόνες, συνθήκες και όροι εργασίας όλων των τεχνικών, με κοινή συναίνεση και σε μία λογική ότι τα τεχνικά προβλήματα δεν αντιμετωπίζονται πλέον μεμονωμένα αλλά στη βάση ολοκληρωμένου σχεδιασμού.

Στο διάλογο αυτό το ΤΕΕ πιστεύει ότι πρέπει να προσέλθουν οι εκπρόσωποι του υπουργείου

Παιδείας αλλά και των άλλων παραγωγικών και θεσμικών υπηρεσιών (ΥΠΕΧΩΔΕ, ΥΠΕΣΔΑ, Οικονομίας, Ανάπτυξης και Εργασίας) και πέραν του ΤΕΕ και των άλλων επιστημονικών επαγγελματικών φορέων να προσέλθουν οι εκπρόσωποι των Πολυτεχνικών σχολών, των ΤΕΙ, των ΙΕΚ και της ΕΕΤΕΜ.

Ειδικότερα η απόφαση της Ολομέλειας του Σ.τ.Ε., που κρίνει αντισυνταγματικό το ΠΔ 318/1994, θέτοντας τέλος στην εξομοίωση των πτυχιών ΑΕΙ-ΤΕΙ φέρνει στην επιφάνεια σωρεία προβλημάτων, που διαμορφώθηκαν στη διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας από την παρελκυστική πολιτική, πελατειακής εξυπηρέτησης και εμπορίου ελπίδας, που ακολούθησαν οι εκάστοτε υπεύθυνοι του υπουργείου Παιδείας και της Πολιτείας, εις βάρος δεκάδων χιλιάδων σπουδαστών και αποφοίτων ΤΕΙ αλλά και ευρύτερα του κοινωνικού συνόλου, όσον αφορά στην ποιότητα και το κόστος των κατασκευών.

Το ΥΠΠΕΘ, αντιμετωπίζοντας το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΤΕΙ, με λαϊκισμό και ως μηχανισμό άντλησης ψηφοφόρων κωλυσιεργούσε την εκδίκαση της προσφυγής του ΤΕΕ, υποτιμώντας το Σ.τ.Ε. Επίσης, επί σειρά ετών οι εκάστοτε αρμόδιοι του υπουργείου Παιδείας πεισματικά αγνόησαν και αντέκρουσαν τις θεσμικές παρεμβάσεις και προτάσεις του ΤΕΕ, στρεφόμενοι μάλιστα κατά του φορέα των ελλήνων διπλωματούχων μηχανικών και θεσμοθετημένου τεχνικού συμβούλου της πολιτείας, με ανοίκειους χαρακτηρισμούς εντυπώσεων.

Σε αυτό το διάστημα σε όλη τη χώρα διεξήχθησαν δεκάδες δίκες εις βάρος Διπλωματούχων Μηχανικών υπηρετούντων στην Δημόσια Διοίκηση και σε Πολεοδομικά Γραφεία, οι οποίοι είχαν αρνηθεί να παραβιάσουν τις Συνταγματικές επιταγές και να εγκρίνουν μελέτες, χωρίς τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις εκπόνησης και υλοποίησής τους. Είναι επίσης σημαντικό να αναφερθεί ότι ο πρόεδρος του ΣΑΕΙ ως εκπρόσωπος του υπουργείου Παιδείας ήταν ο υποστηρικτής του ΠΔ 318/94 στην Ολομέλεια του ΣτΕ, γεγονός που συνδυάζεται και με την εν γένει διαχείριση, που επιφύλαξε στο θεσμικό ρόλο του, στο ΣΑΕΙ, εις βάρος των συμφερόντων της χώρας και της νομιμότητας.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των Τεχνικών Επαγγελματικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ) δεν μπορούν να εξομοιωθούν με αυτά των πτυχιούχων Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΑΕΙ), έκρινε, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διέρρευσε στον Τύπο και δημοσιεύτηκαν τη Δευτέρα 14 Ιουνίου, η Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας, ξεκαθαρίζοντας μετά από δέκα χρόνια το φλέγον αυτό ζήτημα, ύστερα από την προσφυγή που είχε κάνει το ΤΕΕ.

Το σκεπτικό της Απόφασης της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας

Ειδικότερα η Ολομέλεια του Σ.τ.Ε. έκανε δεκτή απόφαση του Δ' Τμήματος του ίδιου Δικαστηρίου (υπ' αριθμόν 1178/2003) με την οποία είχε κριθεί ως αντισυνταγματική και παράνομη η εξομοίωση που επιχειρήθηκε με το Προεδρικό Διάταγμα 318/1994, που εξέδωσε ο τότε υπουργός Παιδείας και σημερινός αρχηγός του ΠΑΣΟΚ κ. Γιώργος Παπανδρέου. Με το Π.Δ. αυτό καθορίζονταν ίδια επαγγελματικά δικαιώματα για τους αποφοίτους τριών νεοϊδρυθέντων τμημάτων των ΤΕΙ (Πολιτικών Δομικών Έργων, Πολιτικών Έργων Υποδομής και Τοπογραφίας) με αυτά των πτυχιούχων των ΑΕΙ και οι οποίοι ασχολούνται με τη μελέτη, επίβλεψη και κατασκευή των ιδιωτικών και δημοσίων έργων.

Αμέσως μετά την έκδοση του συγκεκριμένου ΠΔ το ΤΕΕ προσέφυγε στο Σ.τ.Ε. ζητώντας την ακύρωσή του, επισημαίνοντας ότι πρόκειται για παράνομο και αντισυνταγματικό. Τελικά, ύστερα από 11 αναβολές, η υπόθεση παραπέμφθηκε από το Δ' Τμήμα στην Ολομέλεια του Ανωτάτου δικαστηρίου. Σύμφωνα με τις πληροφορίες του Τύπου η απόφαση της Ολομέλειας (σ.σ. ακόμη δεν έχει καθαρογραφεί) υπό τον πρόεδρο του Σ.τ.Ε. κ. Χρ. Γεραρή, υιοθέτησε εισήγηση του Συμβούλου Επικρατείας κ. Π. Κοτσώνη δεχόμενη την αντισυνταγματικότητα της εξομοίωσης επαγγελματικών δικαιωμάτων αποφοίτων των ΤΕΙ με αυτά των αποφοίτων των ΑΕΙ και την ακύρωση του Π.Δ. 318/94, καταλήγοντας – μεταξύ άλλων – στα ακόλουθα συμπεράσματα:

* Το Σύνταγμα επιβάλλει έναν σαφή διαχωρισμό ανάμεσα στα ΑΕΙ και στις σχολές ανώτερης βαθμίδας, όπως δηλαδή είχαν οργανωθεί τα ΤΕΙ με βάση το νόμο 1404/83 (πριν από το νόμο 2916/01 για την «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ).

* Η συνταγματική απαγόρευση εξομοίωσής τους δεν μπορεί να καταστρατηγηθεί με την παράταση του χρόνου σπουδών (πέραν της τριετίας) και την αλλοίωση του προγράμματος σπουδών, αλλά ούτε με τη χορήγηση επαγγελματικών δικαιωμάτων που εξομοιώνουν

πλήρως τους πτυχιούχους των ΤΕΙ με των ΑΕΙ. Η απαγόρευση αυτή καταστρατηγείται όταν χορηγούνται επαγγελματικά δικαιώματα με πλήρη εξομοίωση με εκείνα των αποφοίτων ΑΕΙ που δραστηριοποιούνται στον ίδιο επαγγελματικό τομέα, αφού έτσι οδηγούνται σε ουσιαστική ισοτιμία τα πτυχία.

* Αντίθετα, δεν καταστρατηγείται η διάκριση ΑΕΙ – ΤΕΙ, αν προβλεφθεί με σαφήνεια η επαγγελματική δραστηριότητα της ειδικότητάς τους, αρκεί τα επαγγελματικά αυτά δικαιώματα να βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με την εκπαίδευση που παρασχέθηκε στους πτυχιούχους ΤΕΙ. Έτσι, επιτρέπεται να χορηγηθούν και σ' αυτούς επαγγελματικά δικαιώματα που ασκούν πτυχιούχοι ΑΕΙ, αρκεί οι επαγγελματικές πράξεις τους να καθορίζονται με τρόπο σαφή και συγκεκριμένο και να βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις θεωρητικές και πρακτικές γνώσεις τους.

* Το Π.Δ. 318/94 είναι παράνομο, γιατί προχώρησε σε συλλήβδην αναγνώριση επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων ΤΕΙ (εξομοιώνοντάς τους σε διάφορες κατηγορίες με εκείνους των ΑΕΙ), ενώ όφειλε να προσδιορίσει έναν κατάλογο επαγγελματικών πράξεων που να μπορούν να εκτελεστούν από αυτούς, ανάλογα με το αντικείμενο και το περιεχόμενο των σπουδών τους. Το ζήτημα αφορά τους πτυχιούχους μηχανικούς τεχνολογικής εκπαίδευσης των τμημάτων πολιτικών δομικών έργων, πολιτικών έργων υποδομής και τοπογραφίας της σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών των ΤΕΙ.

* Κρίθηκε αβάσιμος – σύμφωνα με τις ίδιες πληροφορίες του Τύπου - ο ισχυρισμός των ΤΕΙ, της Ένωσης Ελλήνων Τεχνολόγων Μηχανικών κ.λπ. (που είχαν παρέμβει υπέρ του ΠΔ 318/94) ότι δημιουργείται ανεπίτρεπτη ανισότητα σε βάρος των πτυχιούχων των ελληνικών ΤΕΙ σε σχέση με κατόχους ομοίων διπλωμάτων σε χώρες – μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θεωρήθηκε ότι η σχετική Κοινοτική Οδηγία δεν εγγυάται το δικαίωμα να έχουν στην Ελλάδα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα, γιατί δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οι καταστάσεις που ρυθμίζονται από το επίμαχο ΠΔ.

Οι προσφυγές του ΤΕΕ

Παραθέτουμε το κείμενο της Αίτησης ακύρωσης του Π.Δ. 318/1994 την οποία έκανε το ΤΕΕ στις 7 Νοεμβρίου 1994, προσφεύγοντας στο Δ' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας διά του δικηγόρου του Νίκου Κ. Αλιβιζάτου, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Αθηνών. Επίσης παραθέτουμε και το σχετικό Υπόμνημα του ΤΕΕ το οποίο κατέθεσαν στις 19 Ιανουαρίου 2004 και απευθύνουν στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας οι πληρεξούσιοι δικηγόροι του κ.κ. Νίκος Κ. Αλιβιζάτος και Χριστόφορος Δ. Αργυρόπουλος.

Η αίτηση ακύρωσης

Προς το Συμβούλιο της Επικρατείας

Τμήμα Δ'

Αίτηση

του Νομικού Προσώπου Δημόσιου Δικαίου με την επωνυμία «Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας» (ΤΕΕ), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Καραγιώργη Σερβίας 4, 102 48) και που εκπροσωπείται νόμιμα,

για την ακύρωση

του π.δ. 318/1994 «Επαγγελματικά δικαιώματα πτυχιούχων των Τμημάτων: (α) Πολιτικών Δομικών Έργων, (β) Πολιτικών Έργων Υποδομής, (γ) Τοπογραφίας, της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών και Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ)», (ΦΕΚ Α' 167/7.10.1994).

Α.1. Με το προσβαλλόμενο διάταγμα καθορίστηκαν τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων μηχανικών των Τμημάτων (α) Πολιτικών Δομικών Έργων, (β) Πολιτικών Έργων Υποδομής και (γ) Τοπογραφίας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ) της χώρας.

Το προσβαλλόμενο εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 25§2γ' του ν. 1404/1983 «Δομή και λειτουργία των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Α' 173), το οποίο ορίζει: «(γ) στους πτυχιούχους των ΤΕΙ αναγνωρίζονται επαγγελματικά δικαιώματα που καθορίζονται με προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, μετά από γνώμη του Σ.τ.Ε. [Συμβουλίου Τεχνολογικής Εκπαίδευσης], το αργότερο έξι μήνες πριν από την αποφοίτηση των πρώτων σπουδαστών ΤΕΙ για τις υπάρχουσες ειδικότητες και, προκειμένου για νέες ειδικότητες, ταυτόχρονα με τη δημιουργία τους ή με την ίδρυση αντίστοιχων τμημάτων.

Με ίδια προεδρικά διατάγματα καθορίζονται οι προϋποθέσεις και κάθε άλλη λεπτομέρεια για

τη χορήγηση άδειας άσκησης επαγγέλματος όπου αυτή απαιτείται».

2. «Τεχνικός σύμβουλος της Κυβέρνησης», σύμφωνα με τον ιδρυτικό νόμο του, όπως τροποποιηθείς ισχύει (άρθρο 4§2 π.δ. 27.11/14.12.1926, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 ν. 1486/1984), το Επιμελητήριό μας έχει σκοπό «την προαγωγή της επιστήμης στους τομείς που σχετίζονται με την ειδικότητα των μελών του, της τεχνικής και της τεχνολογίας γενικά και την αξιοποίησή τους για την αυτοδύναμη οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας» (άρθρο 4§1).

Ειδικότερα, στο πλαίσιο του σκοπού του, το ΤΕΕ «μελετά [...] οποιοδήποτε σχετικό επιστημονικό, τεχνικό, τεχνικοοικονομικό ή αναπτυξιακό θέμα που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο και διατυπώνει απόψεις [...] για τη σχετική με τα θέματα αυτά νομοθεσία» (άρθρο 4§2α'), «συμβάλλει στην εκπόνηση προγραμμάτων τεχνικής παιδείας, στην ανάπτυξη της εγχώριας έρευνας και τεχνολογίας, στην αξιοποίηση, ανάπτυξη, προγραμματισμό και διάρθρωση του τεχνικού δυναμικού, σύμφωνα με τις αναπτυξιακές ανάγκες της χώρας» (άρθρο 4§2ε') και «διενεργεί τις εξετάσεις και χορηγεί τις άδειες άσκησης επαγγέλματος των μηχανικών [...], τηρεί τα μητρώα των μηχανικών και των επωνυμιών τεχνικών γραφείων και επιχειρήσεων», «φροντίζει για την απασχόληση, την κοινωνική ασφάλιση, την προαγωγή και προστασία του κύρους των μελών του, την επιστημονική πρόοδο, ενημέρωση, επιμόρφωση και συνεχιζόμενη εκπαίδευσή τους» και «μελετά νέες μορφές επαγγελματικής οργάνωσης και εργασίας των μελών του» (άρθρο 4§3).

Τακτικά μέλη του ΤΕΕ, πάντοτε κατά τον ιδρυτικό νόμο του, όπως σήμερα ισχύει, είναι υποχρεωτικώς «όλοι οι ελληνικής ιθαγένειας ή έχοντες την ιθαγένεια κράτους - μέλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, διπλωματούχοι του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, των Πολυτεχνικών Σχολών της χώρας και των ισότιμων σχολών του Εξωτερικού, μετά την λήψη της άδειας άσκησης του επαγγέλματος» (άρθρο 2§1 π.δ. 27.11/14.12.1926, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 π.δ. 512/1991).

3. Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις, πέρα από την εκπροσώπηση των συμφερόντων των διπλωματούχων μηχανικών της χώρας, το Επιμελητήριο μας υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον στο πεδίο των κατασκευών και της τεχνολογικής έρευνας και ανάπτυξης εν γένει. Έχοντας, κατά τούτο, προφανές, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον, ζητεί την ακύρωση του προσβαλλόμενου διατάγματος για τους ακόλουθους λόγους και για όσους επιφυλάσσεται να προσθέσει εν καιρώ:

B.1. Κατά το μέτρο που το προσβαλλόμενο διάταγμα προέβη στην πλήρη εξομοίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων ΤΕΙ με τα δικαιώματα των διπλωματούχων μηχανικών του ΕΜΠ και των ισότιμων προς αυτό Πολυτεχνικών Σχολών της Ελλάδας και της αλλοδαπής, εκδόθηκε καθ' υπέρβαση της ως άνω εξουσιοδοτικής διατάξεως του άρθρου 25§2γ' ν. 1404/1983, άλλως εκτός εξουσιοδοτήσεως. Και τούτο διότι το προσβαλλόμενο διάταγμα δεν προσδιορίζει πουθενά ούτε το περιεχόμενο, ούτε την έκταση της ειδικότητας των πτυχιούχων ΤΕΙ εν όψει του γνωστικού αντικειμένου, της ποιότητας και της διάρκειας των σπουδών τους, με συνέπεια να προκύπτει πλήρης επικάλυψη σε σχέση με την ειδικότητα των διπλωματούχων των αντίστοιχων κλάδων του ΕΜΠ και των Πολυτεχνικών Σχολών της ανώτατης εκπαίδευσης.

Πιο συγκεκριμένα, εφόσον το προσβαλλόμενο διάταγμα δεν περιορίζει ούτε με ποσοτικά κριτήρια (όπως π.χ. την αξία και το μέγεθος των αναλαμβανόμενων μελετών και έργων), ούτε με ποιοτικά (όπως π.χ. τη φύση των σχετικών κατασκευών) το είδος των εργασιών που οι πτυχιούχοι των ως άνω ειδικοτήτων των ΤΕΙ μπορούν να αναλάβουν, είναι πρόδηλο ότι η «ειδικότητά τους», όπως επί λέξει αναφέρεται χωρίς κανέναν περαιτέρω προσδιορισμό στις διατάξεις των §§2α' (: κατασκευή ιδιωτικών έργων), 2β' (: κατασκευή δημόσιων έργων), 2γ' (: επίβλεψη τεχνικών έργων), 2δ' (: μελέτη ή επίβλεψη μελέτης έργων) 2ε' και 2στ' (: εκπόνηση και επίβλεψη μελέτης ιδιωτικών και δημόσιων έργων) και 2ζ' (: πραγματογνωμοσύνη, αξιολόγηση προσφορών αγοράς, ποιοτικός έλεγχος υλικών κ.λπ.) του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου, επικαλύπτει – αν όχι ταυτίζεται πλήρως – με την ειδικότητα των πτυχιούχων των αντίστοιχων κλάδων των ΑΕΙ.

Και να μιν, με σειρά διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας, ορίζεται ότι για την πραγματοποίηση ορισμένων από τις ως άνω εργασίες, επιβάλλεται η απασχόληση μηχανικών με δίπλωμα ανώτατης σχολής (βλ. π.χ. το άρθρο 2§3 ν. 716/1977 «περί μητρώου μελετητών και αναθέσεως εκπονήσεως μελετών»), πλην όμως, μετά την ισχύ του προσβαλλόμενου, οι διατάξεις αυτές δεν αποκλείουν τη χρησιμοποίηση και πτυχιούχων ΤΕΙ των αντίστοιχων ειδικοτήτων, εφόσον ήθελε θεωρηθεί ότι ως ειδικότερες (*lex specialis*) και ως μεταγενέστερες (*lex posterior*), οι ως άνω ρυθμίσεις του προσβαλλόμενου υπερισχύουν των γενικών και προγενέστερων διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας. Πολύ περισσότερο που,

προκειμένου περί εκπονήσεως και επιβλέψεως μελετών τόσο ιδιωτικών, όσο και δημόσιων έργων, οι διατάξεις των §§ 1ε' και 1στ' του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου εξομοιώνουν πλήρως τους πτυχιούχους ΤΕΙ με τους διπλωματούχους των αντίστοιχων Τμημάτων των ΑΕΙ, μετά τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση οριζόμενου χρόνου «εμπειρίας» από τη λήψη του πτυχίου τους.

2. Το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι περαιτέρω ακυρωτέο διότι, και αν ακόμη ήθελε κριθεί ότι δεν εκδόθηκε εκτός, άλλως καθ' υπέρβαση εξουσιοδοτήσεως (σύμφωνα με τα όσα υποστηρίζονται στον προηγηθέντα ως άνω πρώτο λόγο ακυρώσεως), η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 25§2γ' ν. 1404/1983 αντίκειται στο Σύνταγμα και, ειδικότερα, στην αρχή της ισότητας.

Συγκεκριμένα, κατά το μέτρο που θα ήθελε θεωρηθεί ότι η ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη δεν αποκλείει την πλήρη εξομοίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιούχων ΤΕΙ με τα επαγγελματικά δικαιώματα των διπλωματούχων των αντίστοιχων Τμημάτων της ανώτατης εκπαίδευσης, είναι πρόδηλο ότι αντίκειται στην αρχή της ισότητας η οποία, όπως παγίως ερμηνεύεται από τη νομολογία του Δικαστηρίου Σας, δεσμεύοντας και το νομοθέτη, του απαγορεύει να μεταχειρίζεται κατά ίσο τρόπο ουσιαστικά ανόμοιες καταστάσεις. Εν προκειμένω, οι πτυχιούχοι των ΤΕΙ υστερούν κατά τρόπο προφανή έναντι των διπλωματούχων των αντίστοιχων ειδικοτήτων της ανώτατης εκπαίδευσης:

(α) Ως προς το εύρος του γνωστικού αντικείμενου των σπουδών τους. Αρκεί χαρακτηριστικά να λεχθεί ότι σύμφωνα με το ισχύον ενδεικτικό ωρολόγιο πρόγραμμα των μαθημάτων του Τμήματος πολιτικών έργων υποδομής των ΤΕΙ (βλ. την με αριθμ. πρωτ. Ε5/6662/12.9.1986 απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας), η σεισμολογία δεν περιλαμβάνεται ούτε στα υποχρεωτικά, ούτε στα κατ' επιλογήν μαθήματα του Τμήματος.

(β) Ως προς τη διάρκεια των σπουδών, η οποία είναι προκειμένου για τα ΤΕΙ τριετής και προκειμένου για το ΕΜΠ και τις λοιπές Πολυτεχνικές Σχολές της χώρας πενταετής.

(γ) Ως προς την ποιοτική στάθμη των σπουδών, η οποία είναι πολύ κατώτερη στα ΤΕΙ εν σχέσει προς τη στάθμη των αντίστοιχων Τμημάτων της ανώτατης εκπαίδευσης, τόσο ως προς το βάθος των παρεχόμενων σε πολύ βραχύτερο χρονικό διάστημα γνώσεων, όσο και ως προς το επιστημονικό επίπεδο των διδασκόντων.

Περαιτέρω, η παραβίαση της αρχής της ισότητας καθίσταται εν προκειμένω ακόμη προφανέστερη αν ληφθεί υπ' όψη ότι:

(α) Σύμφωνα με τις διατάξεις της §1δ' του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου διατάγματος, οι πτυχιούχοι ΤΕΙ συμμετέχουν ως μέλη μελετητικού γραφείου με μία (1) μονάδα μετά πενταετία από τη λήψη του πτυχίου τους (ήτοι 3+5=8 έτη από την έναρξη των σπουδών τους), με δύο (2) μονάδες μετά δεκαετή «αποδεδειγμένη ανάλογη ικανοποιητική εμπειρία» από τη λήψη του πτυχίου τους (ήτοι 3+10=13 έτη από την έναρξη των σπουδών τους) και με τρεις (3) μονάδες μετά δεκαπενταετή «αποδεδειγμένη ανάλογη ικανοποιητική εμπειρία» από τη λήψη του πτυχίου τους (ήτοι 3+15=18 έτη από την έναρξη των σπουδών τους). Οι αντίστοιχοι χρόνοι για τους διπλωματούχους ΑΕΙ, σύμφωνα με το άρθρο 3§4 ν. 716/1977 είναι 5+4=9, 5+8=13 και 5+12=17 έτη.

(β) Σύμφωνα με την §1ε' του άρθρου 1 του προσβαλλόμενου διατάγματος, και προκειμένου περί ιδιωτικών έργων, οι πτυχιούχοι ΤΕΙ συντάσσουν ή επιβλέπουν μελέτες έργων και εργασιών «της ειδικότητάς τους» (η αμοιβή των οποίων αντιστοιχεί σε πτυχίο Α' τάξης μελετητή) από τη λήψη του πτυχίου τους, ήτοι 3 έτη από την έναρξη των σπουδών τους (έναντι 9 ετών για τους διπλωματούχους ΑΕΙ, σύμφωνα με τον ν. 716/1977), μελέτες που η αμοιβή τους αντιστοιχεί σε πτυχίο Β' τάξης μελετητή μετά πενταετή «αποδεδειγμένη ανάλογη ικανοποιητική εμπειρία» από τη λήψη του πτυχίου τους, ήτοι μετά 8 έτη από την έναρξη των σπουδών τους (έναντι 13 ετών για τους διπλωματούχους ΑΕΙ, σύμφωνα με τον ν. 716/1977) και μελέτες που η αμοιβή τους αντιστοιχεί σε πτυχίο Γ' τάξης και μελετητή μετά 10ετή «αποδεδειγμένη ανάλογη ικανοποιητική εμπειρία» από τη λήψη του πτυχίου τους, ήτοι μετά από 13 έτη από την έναρξη των σπουδών τους (έναντι 17 ετών για τους διπλωματούχους ΑΕΙ).

3. Το προσβαλλόμενο διάταγμα είναι τέλος ακυρωτέο διότι, και αν ακόμη ήθελε κριθεί ότι δεν εκδόθηκε εκτός, άλλως καθ' υπέρβαση εξουσιοδοτήσεως, η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 25§2γ' ν. 1404/1983 αντίκειται στο Σύνταγμα και, ειδικότερα στην καθιερούμενη από το άρθρο 16 του Συντάγματος διάκριση ανάμεσα στην ανώτατη (πανεπιστημιακή) και την ανώτερη (τεχνολογική) εκπαίδευση.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 16§7 Σ., η «επαγγελματική και κάθε άλλη ειδική εκπαίδευση» παρέχεται από το Κράτος – αλλά και από ιδιώτες, εφόσον το επιτρέπει ο νόμος (πρβλ. ΣτΕ (Ολ.) 576/1981) – «και με σχολές ανώτερης βαθμίδας για χρονικό διάστημα όχι

μεγαλύτερο από τρία χρόνια, όπως προβλέπεται ειδικότερα από το νόμο, που ορίζει και τα επαγγελματικά δικαιώματα όσων αποφοιτούν από τις σχολές αυτές». Οι ανώτερες αυτές σχολές διακρίνονται έτσι ρητά από τα ΑΕΙ, που λειτουργούν μόνον ως νπδδ «με πλήρη αυτοδιοίκηση» (άρθρο 16§5&8β' Σ.), που οι καθηγητές τους είναι δημόσιοι λειτουργοί περιβαλλόμενοι από ειδικές εγγυήσεις ανεξαρτησίας (άρθρο 16§6 Σ.) και που η μέγιστη διάρκεια των σπουδών τους δεν καθορίζεται από το Σύνταγμα. Είναι κατόπιν αυτών προφανές ότι, κατά την απερίφραστη βούληση του συντακτικού νομοθέτη, η ανώτατη εκπαίδευση διακρίνεται ρητά από την ανώτερη και οποιαδήποτε απόπειρα εξομοίωσής τους, έστω και κατ' αποτέλεσμα (με την εξομοίωση δηλαδή των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων της με εκείνα των αποφοίτων ανώτατων σχολών, όπως είναι τα ΤΕΙ), συνιστά μη νόμιμη εξομοίωση καταστάσεων τις οποίες το ίδιο το Σύνταγμα θέλησε σαφώς διακεκριμένες. Για τους λόγους αυτούς και για όσους επιφυλασσόμεθα να προσθέσουμε εν καιρώ,

Ζητούμε

Να ακυρωθεί το προσβαλλόμενο διάταγμα,
Να επιβληθεί στο Δημόσιο η δικαστική μας δαπάνη.
Αθήνα, 7 Νοεμβρίου 1994

Το Υπόμνημα

Προς την Ολομέλεια
του Συμβουλίου της Επικρατείας
Υπόμνημα
του νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου με την επωνυμία «Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας» (ΤΕΕ), που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Καραγεώργη της Σερβίας 4 ΤΚ 10248, και που εκπροσωπείται νόμιμα,

Για την ακύρωση

του π.δ. 318/1994 «Επαγγελματικά δικαιώματα πτυχιούχων των Τμημάτων: (α) Πολιτικών Δομικών Έργων, (β) Πολιτικών Έργων Υποδομής, (γ) Τοπογραφίας, της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών [τω] Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (ΤΕΙ)». Ενώπιον της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας – και ύστερα από παραπεμπτική απόφαση του Δ' Τμήματος (επταμ., βλ. Σ.τ.Ε. 1178/2003) – συζητήθηκε κατά την ως άνω δικάσιμο η από 7.11.1994 αίτηση του Επιμελητηρίου μας, για την ακύρωση του προσβαλλόμενου διατάγματος. Συνοψίζοντας όσα είχε την τιμή να αναπτύξει ενώπιόν Σας διά των πληρεξουσίων του, το Επιμελητήριο μας επάγεται τα εξής:

Επί του εννόμου συμφέροντος

1. Μετά την αποστολή στο Δικαστήριο από το Υπουργείο Παιδείας των πρακτικών των κρίσιμων συνεδριάσεων του Συμβουλίου Τεχνικής Εκπαίδευσης (ΣΤΕ) – δηλαδή των πρακτικών με αριθμ. 10/9.5.1989, 12/12.3.1992 και 13/11.1.1994 – οι σχετικές επιφυλάξεις ενός μέλους του Τμήματος θα πρέπει να απορριφθούν. Διότι, όπως προκύπτει από τα πρακτικά αυτά, το μεν ζήτημα των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των συγκεκριμένων Τμημάτων ΤΕΙ κατ' ουσίαν δεν συζητήθηκε, ο δε εκπρόσωπος του ΤΕΕ, ο οποίος συμμετείχε σε αυτές διαχώρισε ξεκάθαρα τη θέση του. Επομένως, δεν τίθεται πλέον ζήτημα εννόμου συμφέροντος του αιτούντος στην παρούσα δίκη, ακόμη και υπό την αυστηρή εκδοχή της μειοψηφίας της παραπεμπτικής, η οποία μετακύλισε κατ' ουσίαν στον αιτούντα την ευθύνη της Διοίκησης για την επί δεκαετία και πλέον μη αποστολή φακέλου.
2. Κατά τα λοιπά, υπό τη διπλή ιδιότητα του «τεχνικού συμβούλου της Κυβερνήσεως» αφενός (βλ. άρθρο 4§2 π.δ. 11/14.12.1926, όπως σήμερα ισχύει) και του εκπροσώπου των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του, δηλαδή των διπλωματούχων μηχανικών ολόκληρης της χώρας αφ' ετέρου, το ΤΕΕ έχει προφανές έννομο συμφέρον στην παρούσα δίκη (βλ. και ΣτΕ (Ολ.) 1958/2000).

Επί των λόγων ακυρώσεως

3. Τόσο η αντιδικία όσο και η μειοψηφία της παραπεμπτικής επέμειναν ιδιαίτερως ότι η επιφύλαξη υπέρ του νόμου της §7 του άρθρου 16 του Συντάγματος, είναι τόσο γενική ώστε ο νομοθέτης να διαθέτει τάχα ευρύτατα περιθώρια εκτίμησης για την πρόβλεψη των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΤΕΙ. Σύμφωνα με την άποψη αυτή, αν ο συντακτικός νομοθέτης ήθελε να είναι πιο συγκεκριμένος, θα μπορούσε να είναι σαφέστερος, όπως π.χ. όταν, στην ίδια §7 του άρθρου 16 Σ., καθόριζε σε τρία (3) χρόνια την ανώτατη

διάρκεια των σπουδών στις σχολές ανώτερης βαθμίδας. Κοντολογίς, το ίδιο επιχείρημα καταλήγει στο συμπέρασμα ότι για να μην εξομοιωθούν τα ΤΕΙ με τα ΑΕΙ αρκεί η «ασφαλιστική δικλίδα» της διάρκειας των σπουδών, δηλαδή της τριετίας, κάτι το οποίο έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριό Σας εν Ολομέλεια, όταν ακύρωσε το π.δ. 227/1995 (Α' 130), το οποίο προέβλεπε τετραετή (4ετή) διάρκεια σπουδών σε ορισμένα ΤΕΙ (βλ. Σ.τ.Ε.(Ολ.) 1958/2000).

4. Η άποψη αυτή θα μπορούσε ίσως να υποστηριχθεί σε μίαν ευνομούμενη πολιτεία, όπου οι δικαστικές αποφάσεις είναι σεβαστές και οι οικείες αρχές συμμορφώνονται προς το περιεχόμενό τους. Όμως, δεν μπορεί να υποστηριχθεί εν προκειμένω: τον Φεβρουάριο του 2000 και λίγο μετά τη διάσκεψη της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας για το ως άνω θέμα, δηλαδή για την νομιμότητα της παράτασης της διάρκειας των σπουδών σε ορισμένα ΤΕΙ πέραν της τριετίας (βλ. Σ.τ.Ε. (Ολ.) 1958/2000), η Βουλή ψήφισε εσπευσμένα τροπολογία σε νομοσχέδιο για την εκπαίδευση ατόμων με ειδικές ανάγκες (τον μετέπειτα ν. 2817/2000, Α' 78), σύμφωνα με την οποία η ανώτερη τεχνολογική εκπαίδευση μετονομάσθηκε σε «τεχνολογικό τομέα» και ανυψώθηκε στο ίδιο επίπεδο με τον «πανεπιστημιακό τομέα», συναποτελώντας με τον τελευταίο την «τριτοβάθμια εκπαίδευση» (βλ. άρθρο 16§1 ν. 2817/2000 και ήδη άρθρο 1§1 ν. 2916/2001, Α' 114). Η §5 του άρθρου 16 του ν. 2817/2000 όριζε για το ζήτημα τα εξής:

«5. Η διάρκεια των σπουδών των Τμημάτων των ΤΕΙ που αναφέρονται στο π.δ. 227/1985 [...] καθορίζεται σε οκτώ (8) εξάμηνα [...]».

Με άλλα λόγια, λίγο προτού δημοσιευθεί η απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας, με την οποία η κρίσιμη διάταξη του π.δ. 227/1995 ακυρωνόταν (: 2.6.2000), η διάταξη αυτή «ανυψώθηκε» σε νομοθετική, υποβιβάζοντας ταυτόχρονα το επίπεδο του νομικού μας πολιτισμού σε άλλες εποχές και σε άλλα γεωγραφικά πλάτη. Με αποτέλεσμα – φυσικά! – η διάρκεια των σπουδών στα περισσότερα ΤΕΙ να παραμένει (ή να έχει γίνει) τετραετής, κατά κραυγαλέα περιφρόνηση τόσο του Συντάγματος όσο και της κρίσης του Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου της χώρας.

5. Το αιτούν Επιμελητήριο θέλει να πιστεύει ότι η κάπως εκτεταμένη αναφορά στο δυσάρεστο αυτό περιστατικό, αναδεικνύει πανηγυρικά τη σημασία της παρούσας δίκης: η κατά παράβαση του Συντάγματος εξομοίωση των ΤΕΙ με τα ΑΕΙ δεν επιχειρείται πλέον άμεσα (με την όποια «αναβάθμιση» του επιπέδου των σπουδών που τα πρώτα παρέχουν), αλλά έμμεσα, με την εξομοίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων τους με τα δικαιώματα των πτυχιούχων ΑΕΙ. Πιο συγκεκριμένα:

6. Στην παρούσα δίκη, κανένας δεν αμφισβητεί ότι οι απόφοιτοι των ΤΕΙ πρέπει και αυτοί να έχουν αναγνωρισμένα επαγγελματικά δικαιώματα – το επιτάσσει άλλωστε το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρο 16§7). Ούτε ότι τα δικαιώματά τους αυτά δεν μπορεί να ταυτίζονται με τα δικαιώματα των πτυχιούχων ΑΕΙ: θα πρέπει να είναι αντίστοιχα προς το είδος και το επίπεδο των σπουδών που οι απόφοιτοι των ΤΕΙ έχουν κάνει και, σε κάθε περίπτωση, να υπολείπονται των δικαιωμάτων των πτυχιούχων ΑΕΙ, οι οποίοι έχουν εξ ορισμού πραγματοποιήσει εκτενέστερες και ποιοτικά ανώτερες σπουδές σε σύγκριση με τους απόφοιτους ΤΕΙ.

Αντικείμενο της αντιδικίας είναι, απεναντίας, το εάν και κατά πόσον τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων των ΤΕΙ καθορίζονται στο προσβαλλόμενο διάταγμα κατά τρόπο στοιχειωδώς ειδικό και συγκεκριμένο, ώστε αυτά να μην συγχέονται με εκείνα των πτυχιούχων ΑΕΙ. Με άλλα λόγια, ο έλεγχος που το αιτούν καλεί το Δικαστήριό Σας να κάνει εν προκειμένω, δεν είναι έλεγχος σκοπιμότητας, αλλά έλεγχος ορίων: να διαπιστώσει εάν και κατά πόσον, με τους όρους και τα κριτήρια που χρησιμοποιεί, το προσβαλλόμενο εγγύαται – σε ελάχιστο έστω βαθμό – τη διάκριση ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης, όμως το άρθρο 16 του Συντάγματος το επιβάλλει.

7. Εν όψει των διεξοδικών σκέψεων που η παραπεμπτική αφιερώνει στο ζήτημα αυτό – και στις οποίες το αιτούν αναφέρεται – το Επιμελητήριό μας αρκείται στις ακόλουθες παρατηρήσεις:

α. Πουθενά – δηλαδή ούτε για τα δημόσια έργα, ούτε για τα ιδιωτικά – το προσβαλλόμενο δεν προσδιορίζει (με οποιοδήποτε κριτήριο) το είδος των έργων που οι απόφοιτοι των ΤΕΙ μπορούν να αναλαμβάνουν σε καθένα από τα τρία στάδια της κατασκευαστικής διαδικασίας, δηλαδή στο στάδιο της μελέτης, στο στάδιο της επίβλεψης και στο στάδιο της stricto sensu κατασκευής. Αντ' αυτού, σε όλες τις περιπτώσεις, το προσβαλλόμενο επαναλαμβάνει στερεότυπα – και χωρίς περαιτέρω διευκρινίσεις – ότι οι απόφοιτοι ΤΕΙ μπορούν να αναλαμβάνουν έργα «της ειδικότητάς τους». Έτσι – και με δεδομένο ότι ούτε το περιεχόμενο ούτε τα αμοιβαία όρια μεταξύ των ειδικοτήτων που προβλέπονται από το προσβαλλόμενο διάταγμα ορίζονται κατά τρόπο στοιχειωδώς σαφή – οι ενδιαφερόμενοι μπορούν στην πράξη

να αναλάβουν κάθε είδους έργο πολιτικού μηχανικού, είτε αμέσως μετά τη λήψη του πτυχίου τους, είτε μετά την παρέλευση της ελάχιστης προβλεπόμενης περιόδου επαγγελματικής εμπειρίας. Προς περαιτέρω διαφώτιση των μελών του Δικαστηρίου, το αιτούν προσάγει συνημμένως ως Παράρτημα Α' στο παρόν Πίνακα στον οποίο εμφανίζονται οι αλλαγές τις οποίες επέφερε το προσβαλλόμενο στα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων ΤΕΙ εν σχέσει προς την προϊσχύσασα νομοθεσία (: β.δ. 769/1972). Προσάγει ακόμη ως Παράρτημα Β' κατάλογο των νομοθετημάτων, με τα οποία κατοχυρώνονται τα επαγγελματικά δικαιώματα των πτυχιούχων μηχανικών ΑΕΙ κατά ειδικότητα. Στα νομοθετήματα αυτά καταγράφονται με ακρίβεια οι πράξεις στις οποίες μπορούν να προβαίνουν οι πτυχιούχοι ΑΕΙ τόσο στα ιδιωτικά όσο και τα δημόσια έργα. Από την καταγραφή αυτή μπορεί ευχερώς να συναχθεί το κρίσιμο εν προκειμένω συμπέρασμα: ότι δηλαδή, μόνον με την πρόβλεψη «πράξεων» μπορούν να εξειδικευθούν οι επαγγελματικές ενέργειες στις οποίες μπορούν να προβαίνουν οι ενδιαφερόμενοι κάθε φορά επαγγελματίες και, ότι το επάγγελμα του μηχανικού είναι προφανώς ρυθμισμένο από τον νόμο στη χώρα μας και δεν συνιστά άσκηση ελεύθερης επιχειρηματικής δραστηριότητας, όπως για παράδειγμα το εμπόριο.

β. Τα ανωτέρω ισχύουν πολύ περισσότερο αν ληφθεί υπ' όψη ότι, για τη διακρίβωση «της αποδεδειγμένης ικανοποιητικής εμπειρίας από τη λήψη του πτυχίου», την οποία το προσβαλλόμενο απαιτεί για τη σύνταξη διαφόρων κατηγοριών μελετών και την επίβλεψη των αντίστοιχων έργων, δεν υφίσταται στην Ελλάδα κανένας ανεξάρτητος οργανισμός ή υπηρεσία, που να μπορεί να αποφαινεται ανεπηρέαστα και με το αναγκαίο κύρος. Εν πάση περιπτώσει, ούτε το προσβαλλόμενο ιδρύει τέτοιο οργανισμό. Επί πλέον, δυνάμει του ισχύοντος αντισεισμικού κανονισμού του 2000 – τον οποίο το αιτούν έχει προσαγάγει στο Δικαστήριο – η εκπόνηση αντισεισμικής μελέτης είναι πλέον αναγκαία για κάθε είδους κατασκευή. Όμως, όπως προκύπτει από τους προσαχθέντες στο Δικαστήριο Οδηγούς Σπουδών των οικείων Τμημάτων (και όπως συνομολόγησαν και οι ίδιοι οι αντίδικοι ενώπιον του Δικαστηρίου), ενώ στο Πολυτεχνείο η σεισμολογία αποτελεί υποχρεωτικό μάθημα, διδασκόμενο σε σειρά διδακτικών εξαμήνων, στα ΤΕΙ δεν διδάσκεται καν.

Επειδή, κατά τα λοιπά, το αιτούν αναφέρεται στην πάγια πλέον νομολογία της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Σας για την συνταγματικά επιβεβλημένη διάκριση ανώτερης και ανώτατης εκπαίδευσης (ΣτΕ(Ολ.) 1260/1995, 1958/2000).

Για τους λόγους αυτούς Ζητούμε

Να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση.

Να καταδικασθούν το ελληνικό Δημόσιο και οι παρεμβαίνοντες στη δικαστική μας δαπάνη.

Αθήνα, 19 Ιανουαρίου 2004

Παράρτημα Α' Επαγγελματικά Δικαιώματα Τεχνολόγων

Τι ισχύει βάσει του Β.Δ. 769/72	Τι προβλέπει το Π.Δ. 318/94
Έργα Υποδομής	Έργα Υποδομής
☐ Συγκοινωνιακά (προϋπολογισμού μέχρι 1.500.000) 1. Συντήρηση και ανακαίνιση Εθνικών κι επαρχιακών οδών ως και διάνοιξη αγροτικών και κοινοτικών, κατασκευή τεχνικών έργων, πλην λοζών, μέχρις ανοίγματος 8 μέτρων και τοίχων αντιστήριξης ύψους μέχρι 5 μέτρων 2. Έργα χερσαίας ζώνης λιμένος, κρηπιδώματα και αποβάθρες μέχρι βάθους 2 μέτρων, υπό την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται ειδικός αντισεισμικός υπολογισμός ή ειδική εδαφοτεχνική μελέτη. ☐ Υδραυλικά (προϋπολογισμού μέχρι 1.500.000) 1. Έργα προστατευτικά και μικρές διευθετήσεις χειμάρρων με αναχώματα ή συρματοπλέγματα, μικρά αρδευτικά έργα, απλοί υπόνομοι, εσωτερικά δίκτυα ύδρευσης	Δίνεται για πρώτη φορά η δυνατότητα κτήσης μελετητικού πτυχίου και εκπόνησης μελετών του δημοσίου (Συγκοινωνιακές, Υδραυλικές, Λιμενικές, Κυκλοφοριακές) Προϋπολογισμός ☐ 5 έτη από τη λήψη του πτυχίου – πτυχίο Α' τάξης (μέχρι 10.000.000) ☐ Μετά 10ετή αποδεδειγμένη εμπειρία από τη λήψη πτυχίου – πτυχίο Β' τάξης (μέχρι 25.000.000) ☐ Μετά 15ετή αποδεδειγμένη εμπειρία από τη λήψη πτυχίου – πτυχίο Γ' τάξης (μέχρι 90.000.000)
Τοπογραφικές εργασίες	Τοπογραφικές εργασίες
☐ Τοπογραφικά που αφορούν οικοδομικά που δικαιούνται να μελετούν ☐ Απλές τοπογραφικές αποτυπώσεις πόλεων μέχρι έκτασης 150 στρεμμάτων ☐ Απλές τοπογραφικές αποτυπώσεις υπαίθρου μέχρι έκτασης 1.500 στρεμμάτων β εξαιρούνται οι περιπτώσεις που απαιτείται αυτοτελής τριγωνισμός ή διορθώσεις σφαλμάτων με τη μέθοδο των ελαχίστων τετραγώνων	Μελέτες Τοπογραφήσεων, Κτηματογραφήσεων και Χαρτογραφήσεων (Τμήμα Β' Π.Δ. 696/74) του Δημοσίου Προϋπολογισμός ☐ 5 έτη από τη λήψη του πτυχίου – πτυχίο Α' τάξης (μέχρι 10.000.000) ☐ Μετά 10ετή αποδεδειγμένη εμπειρία από τη λήψη πτυχίου – πτυχίο Β' τάξης (μέχρι 25.000.000) ☐ Μετά 15ετή αποδεδειγμένη εμπειρία από τη λήψη πτυχίου – πτυχίο Γ' τάξης (μέχρι 90.000.000)
Οικοδομικά Έργα (Ιδιωτικά)	Οικοδομικά έργα
Στατικά + Αρχιτεκτονικά ☐ Κατοικίες, γραφεία, καταστήματα μέχρι 2 το πολύ ορόφων, μέχρι 4 μέτρα του καθενός ύψος, με διαστάσεις πλακών σε κάτοψη μέχρι 35 μέτρα ☐ Αν απαιτείται ακριβής αντισεισμικός υπολογισμός, η μελέτη πρέπει να συντάσσεται από ΠΜ ☐ Για αρχιτεκτονική μελέτη κι επίβλεψη μπορεί να προβλέπεται ένας επιπλέον όροφος, με την προϋπόθεση ότι οι στατικοί υπολογισμοί έχουν συνταχθεί κι υπογραφεί από ΠΜ	Δημόσια κτίρια Κτήση μελετητικού πτυχίου σύμφωνα με τα παραπάνω Ιδιωτικά κτίρια Προϋπολογισμός ☐ Με τη λήψη του πτυχίου – αντίστοιχος του πτυχίου Α' τάξης (μέχρι 10.000.000) ☐ Μετά από 5ετή αποδεδειγμένη εμπειρία – αντίστοιχος του πτυχίου Β' τάξης (μέχρι 23.000.000) ☐ Μετά από 10ετή αποδεδειγμένη εμπειρία – αντίστοιχος του πτυχίου Γ' τάξης (μέχρι 82.000.000) ☐ Μετά από 15ετή αποδεδειγμένη εμπειρία – χωρίς περιορισμό